

Thư Xuân gửi mẹ.

Vị trí bài TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chức nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

Than gửi quý ACE & các bạn quý men,

TN xin mao mui post vào đây bài Tuy but nhỏ nhỏ?
của TN (có kèm theo vai tam ảnh của TN & Me.)
Xin chú thích rằng Me TN đã mất hơn 4 năm nay rồi...
Thu+ Xuân gửi Me. của TN cha(?ng hay chú't nào đâu nhưng
TN đã viết bằng cả trái tim mình (2/3 là thu+ là thi+ that
viết cho mẹ. tu lâu...đoạn cuối TN mới viết vào mua Xuân
nam ngoài).

Hy vọng quý ACE & các bạn sẽ đón nhận nó như một món quà tình thân nhỏ?
bé của TN gửi đến các bạn.
Kính chúc quý vị. mọi điều an lành...

TuyenNga(FL)

Thư Xuân gửi mẹ.
(TuyenNga)

Hãy luôn luôn chăm bón nâng niu những bông
niềm tin để tiếp trong đời vì đó sẽ là chiếc cũi
êm ấm cho chúng ta trong lúc tuổi già.
(Booth Tarkington)

Thư Xuân gửi mẹ.

Viết bởi TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chủ nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

ORLANDO, Ngày... tháng... năm...

Mẹ yêu quý của con,

Con vẫn nhớ mẹ rất thích đọc thơ, nhớ là thơ của mẹ đã cho con nào đó viết cho riêng mẹ.. Thơ mà đã lâu lắm rồi con chỉ viết được vài lá thơ nào đó, cũng chỉ vì con cảm thấy đã biết mọi tin tức mọi khi gọi phone về cho em BN và thỉnh thoảng còn được nói chuyện trực tiếp với mẹ nữa. Còn vài ngày nữa các cháu về VN, con viết thơ này cho riêng mẹ đây, mẹ có thích không nhé mẹ?

Cách đây vài tuần, chúng con được tin mẹ không được khỏe và bắt bán thân bắt toi. Đây là một tin thật đau buồn cho chúng con. Con đã dặn các em tìm kiếm mọi phương cách kiếm tiền cứu chữa lành cho mẹ để mẹ có thể đi lại được như trước đây, chỉ để mẹ phải nằm một chỗ như bố con ngày xưa thì thật tội nghiệp và đau khổ cho mẹ. Đêm nào con cũng nghĩ về mẹ và cầu xin trên trời cho mẹ được qua khỏi căn bệnh ngặt nghèo này. Bây giờ hẳn lúc nào hết, mẹ hiểu bố và thỉnh thoảng bố nhìn bố không mẹ. Con tin rằng bố sẽ chữa lành hẳn luôn cầu nguyện cho mẹ, như bố đã thỉnh thoảng thành hôn được khi nhận mẹ từ xuôi tay.

Tháng vừa rồi con bị cúm nặng, bệnh cả hai tuần mới hết mẹ à! Con phải nghỉ làm cả nhà một ba ngày vì không đi nổi, gọi mẹ con không được và tất nhiên không nói với mẹ nữa. Ngày nào con không nóng sốt, không mệt mỏi, mà cứ đi như người bị bệnh thỉnh thoảng. Đau thì đau (đau lắm chứ không phải như bệnh thỉnh thoảng đâu mẹ!). Con cứ nghĩ ôm lấy mẹ, ôm thật chặt và khóc như con nít vì mẹ không nổi. Nhớ lúc này con nhớ được mẹ nhìn mẹ, mẹ có biết không?

Con vẫn nhớ mẹ có một lần đi tìm rất lâu thì mới là khi trong gia đình nhà có ai đau ốm là mẹ rất lo lắng và cứ cầu nguyện lên bắt xoa dầu, uống thuốc, đánh gió và... ăn phở! Mẹ luôn sẵn sàng lo lắng khi chúng con ốm đau...thậm chí - con vẫn còn nhớ - nếu mẹ thêm ăn phở thì đi học về cứ than “- Sao con thấy như cớ đau và mệt quá!” A...thì là mẹ nghĩ rằng mẹ bắt xoa dầu ngay và hét người làm chớ ngay đi mua

Thư Xuân gửi mẹ.

Viết bởi TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chủ nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

phải vì "Nó bình, không ăn cơm đâu cả!" Hì hì...mẹ ơi, con gái mẹ chỉ bao giờ nói dối, thôi mà hình như cũng đã có một đôi lần chơi trò "Công chúa đốt tay bỏng ăn mày đốt ruồi" để đốt c ăn phải đấy!!!

Bây giờ con đã già rồi, lúc đầu mẹ chỉ có ai đó làm nũng...mẹ thì y thoàng mẹ và như như ngày xưa đấy hoa mẹ ng... Thôi thôi con nói thôi cũng không đúng lắm, vì chúng con cũng rất lo lắng khi con đau mẹ. Anh cũng có gió, tắm quần, lấy thuốc cho con uống và đi bác sĩ, còn đi mua lá vò cho con xông nữa đấy chứ! Nếu con muốn ăn phải thì cứ tha hồ ăn vì mẹ khi nào phải, chúng con nấu nhiều, ăn hai ngày không hết. Như mẹ chỉ hiểu thôi sao bây giờ tô phải chúng con ngon nữa mẹ ơi! Mẹ khi đau mẹ, con vẫn thèm đốt c nghe thôi y thôi mẹ hết hôm mẹ gọi người làm chấy ngay đi mua phải vò cho con gái ăn...May mà mẹ vẫn còn sống, để con đốt c kể mẹ nghe lời chuyện ngày xưa và để con đốt c ngó chút lòng biết ơn của con đối với tình mẹ u thôi đốt c biết của mẹ: hết lòng lo lắng chăm sóc mẹ khi chúng con đau...Và cũng chính thôi đi mẹ y, con hiểu càng hiểu hơn - hiểu thôi t sâu và thắm thía - nỗi đau đời khôn cùng của bố mẹ ngày em Sĩ-Huyền qua đời.

Mẹ ơi, người ta thường nói "Nuôi con, mẹ biết lòng cha mẹ", bây giờ con đã hơn năm mươi tuổi rồi, đã đi qua quá nửa đời người...mẹ hiểu thôi m lòng của cha mẹ.

Con vẫn nhớ ngày xưa mẹ thường kể : "Tao vẫn nhớ thôi y tao bố o..." và hoc : " - ời giờ, chớ quên cái đời đã già! Như hôm đó bà ngoi mày v.v..." và mẹ thường kể : " - Tao vẫn nhớ c y như hôm qua!" Lúc thôi y thôi tình chúng con chỉ hiểu thôi, có khi còn khúc khích cười với bố o nhau: " - Eo ời, sao Ngài nói dài thôi không biết! Mà cái gì cũng "C y - nh - hôm - qua" nữa chứ !!!"

Bây giờ thì con mẹ hiểu thôi t sâu xa vì chính con cũng thôi . Con cũng thường như thôi c như ngày còn bé bên bố mẹ và các em, dù lúc gian nan nghèo nàn mẹ vẫn đấy y như nh phúc và vang vang thôi ng cười... Rõ ràng thôi c cũng "C y như hôm qua" thôi t.

Thư Xuân gửi mẹ.

Viết bởi TuyenNga- Nàng dâu NT1 Phạm Hùng
Chủ nhật, 10 Tháng 1 2010 18:28

Mẹ ơi, bây giờ đang là mùa Xuân và còn vài ngày nữa là Tết rồi và trên quê hương ta. Thế mà con thì vẫn đang ở cách xa mẹ cả nửa vòng trái đất. Con không thể về để được dâng tặng mẹ một bó hoa tươi thắm và đến mẹ tận tay... tận tay như thế nào xa xôi con còn chấp chững trong tay một nhành bông đi đâu đi. Nhưng mẹ có biết cả trái tim con luôn hướng về quê nhà mỗi khi Xuân về ...

Con vẫn thấy rõ mẹ nhìn hình ảnh mẹ vẫn tóc đen, mẹ áo dài nhưng đen thêu cúc vàng, tóc cài bên búi trong bộ Vest trang trọng, khi chúng con cùng xếp hàng chúc Tết bố mẹ để được lì xì cùng với những bao dung của bố mẹ. Rồi cả nhà mình cùng xúng xính đi đâu đi năm... Nhưng ngày ấy vui ghê mẹ nhé!

Con vẫn nhìn thấy nhành cây đào nở rộ mẹ mua hàng xóm để con được ngắm tại Nhà Thờ Con Gà đến xuân hè Xuân Hương... Rồi tiếng pháo nổ ù ù, tiếng còi rên rã trong tiếng nhạc Xuân rộn ràng vui tươi. Trong nhà ngoài ngõ ngập tràn vẻ hốt hốt và vài xác pháo rơi hàng... Rõ ràng tất cả "cây nhành qua" thật mẹ ơi! Con mẹ mừng mẹ mừng sung sướng mà những mẹ trẻ trẻ. Có tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên trong căn phòng vắng lặng "Xuân về a về ... trên bãi cỏ non..."

Mẹ ơi, mẹ hãy ráng chờ... Tết sang năm con sẽ về bên mẹ, để mùa Xuân còn mãi thắm tươi như sự chững chạc phai tàn. Bởi vì chỉ cần có mẹ bên con là con được ngắm thấy cả một trời mùa Xuân thắm...

Con gái của Mẹ,

TuyenNga